

UMUTMUYUZ GERÇEKTEN

Gençlik dün nasıldı, bugün nasıl acaba yarın nasıl olacak? Şimdi bir yetişkine sorsanız geçlerin sorumsuz ve kuralsız olduğunu söyleyeceklerdir, kendilerinin de bir zamanlar genç olduğunu unutarak. Tarihin her döneminde büyükler küçükleri eleştirmişler. Özellikle de gençleri. Örneğin Aristoteles, yaşadığı dönemde, yani M.Ö. 350 yılında "Bugünlerde gençler kontrolden çıkmış durumda. Kaba bir şekilde yemek yiyorlar, yetişkinlere karşı saygısızlar, ebeveynlerine karşı çıkıyorlar ve öğretmenlerini sinirlendiriyorlar" diye yazmış.

Ondan yaklaşık 450 yıl sonra Hesiod ne demiş dersiniz: "Günümüz gençleri öyle umursamaz ki, ileride ülke yönetimini ele alacaklarını düşündükçe umutsuzluğa kapılıyorum. Bizlere, büyüklerle karşı saygılı olmayı, ağır başlı davranmayı öğretmişlerdi. Şimdiki gençler kurallara boş veriyorlar. Çok duyarsızlar ve beklemesini bilmiyorlar."

Döngü hiç değişmiyor. Aslında gençler bu ülkenin geleceği, bu nedenle, hevesimizi kırmak yerine elimizden tutun bizi yüreklendirin. Bakın göreceksiniz neler başarabiliriz. Sizin değil bizim ne yapmak istediğimizi sorun bizi tanımaya çalışın yeteneklerimize göre bizi yönlendirin sonra yargılayın.

Bugün yetişkinlerin en fazla şikâyet ettikleri konu teknoloji ile olan sınavımız. Bugünün gençleri de yarının gençlerini eleştirecek. Çok doğal. Çünkü büyüdüğümüz ortam, koşullar, değerler, sistemler farklı. Çocukluğunda evinde telefon olmayan bir yetişkinin, gözünü açtığı anda cep telefonu ile tanışan bir genci anlaması mümkün değil elbette ama o genç ne yapsın?

Ağladığında anne-babası cep telefonlarındaki oyunlarla ilgisini çekmeye çalışır ve oyalansın diye cep telefonundan video veya resim indirirse, o çocuk da cep telefonunu giysisi gibi vazgeçilmez bir eşya olarak algılayacaktır.

Sonuçta çocukları yetiştirenler de dünün eleştirilene olan gençler. Onlar da kendi koşullarına ve değer yargılarına ve kendi anne-babalarında eleştirdikleri konuların dışında kurallarla yetiştiriyorlar çocuklarını. Bencil olmalarını da onlar sağlıyor. Telefon sayesinde sosyal medyada geçirilen zaman bizleri gerçek hayattaki sorunlarımızdan ve toplumun baskısından uzaklaştırıyor, gerçek hayatta yakın çevremize ve hatta arkadaşlarımıza güvenemezken sanal ortamda söylediklerim beni kaygılandırmıyor. Daha rahatım kendim olduğumu daha çok hissediyorum. Çünkü dersler, okul dershane, ödevler o kadar monoton ve sıkıcı hale getiriyor ki hayatımızı, okulun bizimle işi bittiğinde gençlikte sona ermiş oluyor.

Şimdi soruyorum hiçbir hayal kurmadan sevdiğimiz hiçbir şey yapmadan, kendimizi tanımadan umut muyuz gerçekten....

ZEYNEP ÖZDEN

10- H